

Jakiej ofiary wymaga miłość Boga? Czy Szaweł (Przemysław Bluszcz) postąpił słusznie, idąc na śmierć za wiarę? Czy słusznie odtrącił miłość Druzylli (Katarzyna Dworak), aby żądać nie mącić głoszenia miłości Bożej? Wśród tych pytań wydzieranych z gardeł, przerywanych rykiem policji, zabawami pijaczków "w nurka" - pije z flaszki ten, kto wstrzymawszy oddech wytrzyma najdłużej - tylko miłość poraża. O pierwszej mówi Szaweł. Drugą oglądamy przez łzy Druzylli.

Bardzo gęsty tekst. "Nie zobaczy piękna, kto miał krew na rękach" - krzyczy Barnaba (Paweł Wolak) do Szawła. Czy Bóg może do nas przemawiać ustami zbrodniarza? "Gdybym miłości nie miał, byłbym jak miedź brzęcząca" - odpowiada niemal bezradnie Szaweł. Nawet gdy przemieni wodę w wino, nie uwierzą mu. Prawda Boga i prawda człowieka nie są tożsame. To, że prawda Boga bywa równie bolesna jak ludzka, widać w scenach przemocy. Ale cyniczny policjant Rufus (Janusz Chabior) nie torturuje Szawła, lecz rozbija w furii plastikową rurę o krzesło z więźniem. Efekt równie piorunujący, co wiadra czerwonej farby. Pomysł, aby ukazać pierwszych chrześcijan we współczesnej scenografii okazał się niezwykle skuteczny estetycznie i intelektualnie. Błyskotliwy tekst i świetne role. Dworak, Chabior, Bluszcz, Wolak – kreacje!

Jacek Pułka, Gazeta Wyborcza

obsada: **Przemysław Bluszcz, Janusz Chabior, Rafał Cieluch, Katarzyna Dworak, Bogdan Grzeszczak, Zuza Motorniuk, Paweł Palcat, Anita Poddębniak, Tadeusz Ratuszniak, Małgorzata Urbańska, Łukasz Węgrzynowski, Paweł Wolak, Lech Wołczyk.**

twórcy: Autor: **Robert Urbański**, Reżyseria: **Jacek Głomb**,
Scenografia: **Małgorzata Bulanda**, Muzyka: **Lech Jankowski**